

Forfatter: Udrag fra Det forbandede Huus

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 104.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366392096/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

hvis den ikke skal ramme dig! tænkte han; men næste Dag stod den afskyelige Indskrift der igjen og syntes ligesom opfrisket og rødere.

Nu blev ogsaa Barnet sygt, og Johanne begyndte at græmme sig og frygte baade for Mandens og Barnets Liv; thi Frants blev hver Dag mismodigere og blegere, som Barnets Sygdom tiltog og Terminen tillige nærmede sig, da Huset skulde betales.

En Aften kom han hjem fra sin sædvanlige Vandring, Johanne sad grædende ved Barnets Vugge, og der var en Uro og Ængstselighed over hende, som hun forgjeves søgte at skjule.

Frants sad længe taus i den gamle Farbroders Stol og stirrede paa den bekymrede Moder.

»Ja du havde Ret – sagde han endelig og foer op – det var dog bedre paa vort Loftkammer, end i dette ulyksalige Huus. Sig mig kun hvad du tænker paa, Johanne! har Doktoren været her? hvad siger han om Barnet?«

»Bhver det værre til Natten – sukede Johanne og pegede paa Bordet – saa ligger der det sidste Redningsmiddel.«

Frants tog Recepten fra Bordet og stirrede paa de uforstaaelige latinske Ord, som skulde han deri læse sin Skjæbne. Men Bogstaverne svømmede forvildet for hans Øine i de bitre frembrydende Taarer.

»Og imorgen – vedblev Johanne – imorgen er det en Ulykkesdag. Ved du endnu ingen Udvei til at betale Hr. Stork?«

»Nei, Kone! men det er kun en lille Sorg imod denne – sagde Frants og pegede paa det hede stønnende Barn. »Har du været i Værkstedet? – vedblev han efter et smerteligt Ophold – jeg har været flittigere, end du troer; men maaskee er det for os selv, jeg har arbejdet. Vor sidste Nødtørft har jeg maaskee sørget for. Den store nye Kiste er vel istand til at rumme os Alle.«

»O, var det saa vel! – udbrod Johanne og omfavnede ham med hede Taarer – kunde vi alle tre følges ad til en bedre Verden, hvad havde vi da at sørge for mere? men adskille os vil man; imorgen bliver du kastet i Fængsel, hvis du ikke kan betale Hr. Stork, og jeg sidder ene her med det døende Barn.«

»Hvad siger du? i Fængsel? hvor ved du det? har han været her og talt til dig derom? til mig har han jo ikke sagt et Ord, og dig vil han skræmme tildøde med slige Trusler?«

Nu fortalte Johanne hvorledes Hr. Stork paa den senere Tid ofte var kommen for at tale med Frants, som det hed, men altid naar han